

ΤΗ ΚΑ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Μνήμη τῆς Ὁσίας Μητρὸς ἡμῶν Ἐλισάβετ, τῆς θαυματουργοῦ.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἰστώμεν Στίχους ς' καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς γ' καὶ τῆς Ἁγίας γ'.

Ἦχος πλ. δ'

Οἱ Μάρτυρές σου Κύριε

Τοῖς πόνοις τοῖς ἀσκήσεως, ἐγκαρτερήσασα, ἐδέξω χάριν, ψυχῶν νοσήματα καὶ τῶν σωμάτων, Μῆτερ σεμνή ἀποσοβεῖν, πνεύματα διώκειν θεῖο Πνεύματι, πάντων τῶν ἐν θλίψεσι προῖστασθαι, Διὸ ταῖς, σαῖς πρεσβείαις, αἴτησαι πᾶσι ῥῶσιν, καὶ μέγα ἔλεος.

Ἡ κόνις τῶν λειψάνων σου, τυφλοῖς ἀνάβλεψιν ἀναπηγάξει, καὶ πάσιν ἴασιν τοῖς ἀσθενοῦσι, καὶ προσπελάζουσι πιστῶς, καὶ ἐξαιτουμένοις σὲ βοήθειαν, Μῆτερ Ἐλισάβετ ἀξιάγαστε, Διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, αἴτησαι πᾶσι ῥῶσιν, καὶ μέγα ἔλεος.

Συμπάθειαν ἐξήσκησας, Πίστιν Ὁρθόδοξον καὶ τὴν ἀγάπην, τὴν πρὸς τὸν Κύριον καὶ τὸν πλησίον, θεομακάριστε σεμνή, ὅθεν θεῖα χάρις σοὶ τοῦ Πνεύματος, Μῆτερ Ἐλισάβετ ἀνεπαύσατο, Διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, δίδου ἡμῖν εἰρήνην, ῥῶσιν καὶ ἔλεος.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τῆς Ἑορτῆς

Εἰς τὸν Στίχον, τῆς Ἑορτῆς.

Δόξα... Καὶ νῦν... Τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπολυτίκιον

Ἐν σοὶ Μῆτερ ἀκριβῶς διεσώθη τὸ κατ' εἰκόνα, λαβοῦσα γὰρ τὸν Σταυρόν, ἠκολούθησας τῷ Χριστῷ, καὶ πράττουσα ἐδίδασκες, ὑπερορὰν μὲν σαρκός, παρέρχεται γάρ, ἐπιμελεῖσθαι δὲ ψυχῆς, πράγματος ἀθανάτου, διὸ καὶ μετὰ Ἀγγέλων συναγάλλεται, Ὁσία Ἐλισάβετ τὸ Πνεύμά σου.

Καὶ Απόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Οἱ Κανόνες τῆς Ἑορτῆς, καὶ τῆς Ἁγίας.

Ποίημα Ἰωσήφ.

Ὦδὴ α' Ἦχος πλ. δ'

Ἀρματηλάτην Φαραῶ

Ταῖς τῶν παθῶν μετὰ τρικυμίαις πάντοθεν, περικυκλούμενον, καὶ λογισμῶν σάλω, τὴν ψυχὴν δονοῦμενον, ἐπὶ λιμένα εὐδίων, τῶν Χριστοῦ θελημάτων, ταῖς προσευχαῖς σου κυβέρνησον, ὅπως Ἐλισάβετ ὑμνήσω σε.

Παρθενικαῖς ἠγλαῖσμένη χάρισι, θεομακάριστε, τῷ καθαρῷ Λόγῳ, ἐνυμφεύθης ἔνδοξε, ἐκ βρέφους δι' ἀσκήσεως, καὶ αὐτοῦ ζωηφόροις, ἐπηκολούθησας ἴχνεσι, νέκρωσιν παθῶν περιφέρουσα.

Ἀπορραγεῖσα τῆς τοῦ κόσμου σχέσεως, καὶ κολληθεῖσα σεμνή, τῷ τοῦ Χριστοῦ πόθῳ, τῆς σαρκὸς τὸ φρόνημα, διὰ νηστείας ἔτηξας, ἀρεταῖς δὲ καὶ πόνοις, καὶ προσευχαῖς καρτερήσασα, θαύματα τελεῖν

κατηξίωσαι.

Θεοτοκίον

Σὲ τὴν τεκοῦσαν ὑπὲρ νοῦν Πανάμωμε, τὸν ἀδιαίρετον, Θεοῦ Πατρὸς Λόγον, διαπύρω ἔρωτι, ποθοῦσα ἢ αἰδίμοις, Ἐλισάβετ δοχεῖον, Ἁγίου Πνεύματος γέγονε, θείαις ἀρεταῖς διαλάμπουσα.

Ὦδὴ γ'

Οὐρανίας ἀψίδος

Οὐρανίους θαλάμους, φωτοειδεῖς ὄκησας, νύμφη ἐκλεκτὴ γενομένη τοῦ Παντοκράτορος, καὶ τῶν ἰάσεων, τοὺς ποταμοὺς διεκβλύζεις, παθημάτων ρεύματα, ἀποξηραίνοντας.

Τὸν Ἥλιαν ζηλοῦσα, καὶ Μωϋσὴν Πάνσεμνε, μήκει ἡμερῶν, ὡς ἐκεῖνοι, νηστεῖαν ἤνυσας, ἄρτον οὐράνιον, θεωριῶν σοφωτάτων, δεχομένη Χάριτι, τοῦ θείου Πνεύματος.

Ἀποκάλυψις θεία, τὴ σὴ μητρὶ δέδοται, πρὸ τῆς σῆς συλλήψεως κόρη, τῆς ἐσομένης σοί, τῷ θείῳ Πνεύματι, δι' ἀρετῆς πολιτείας, Ἐλισάβετ ἔνδοξε, καὶ τῆς λαμπρότητος.

Θεοτοκίον

Παρθενίας σὲ μόνη, τὸ καθαρὸν τέμενος, ἢ πανευκλεῖς Ἐλισάβετ, πίστει ποθήσασα, χαίρει Πανάμωμε, τῷ σῷ Υἱῷ προσαχθεῖσα, εὐσεβῶς ὀπίσω σου ἀκολουθήσασα.

Ὁ Εἰρμός

«Οὐρανίας ἀψίδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς Ἐκκλησίας δομητορ, σὺ μὲ στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάτῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἢ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλόφρονε».

Κάθισμα Ἦχος γ'

Θείας πίστεως

Πόνους ἠνεγκας, τῆς ἐγκρατείας, χάριν εἴληφας, τῆς ἀπαθείας, καὶ ἰαμάτων Ἐλισάβετ θεόπνευστε, τοῦ θεραπεύειν παντοῖα νοσήματα, καὶ ἀπελαύνειν δαιμόνων ἐνέργειαν Ἀξιόγαστε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἰκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς ἐορτῆς

Ὦδὴ δ'

Σὺ μου ἰσχύς, Κύριε

Ὅφιν δεινόν, δράκοντα σὺ ἐθανάτωσας, προσευχή σου, πρότερον συντρίψασα, τοῦ πονηροῦ, πάσας μηχανάς, θεία δυναστεία, καὶ τοῦτον εἰς βρῶσιν δέδωκας, θηρίων Ἐλισάβετ, καὶ παντοίων ὀρνέων, τὸν τῶν ὄλων Δεσπότην δοξάζουσα.

Θείων ἀνδρῶν, τρόπους ζηλοῦσα διήνυσας θείῳ σθένει, τεσσαρακονθήμερον, Μῆτερ σεμνή, βρώσεως τινός, μὴ μεταλαβοῦσα, ἀλλ' ἄσιτος διαρκέσασα, σαρκὸς ἐπαναστάσεις, θανατοῦσα πανσόφως, καὶ ζωοῦσα τὸ πνεῦμα θεόπνευστε.

Θεοτοκίον

Μόνη Θεόν, φέρεις ἐν μήτρᾳ σαρκούμενον, τὸν τὸ εἶναι πᾶσι παρεχόμενον, ὃν ἐπετόθησεν ἐκ ψυχῆς, τούτῳ μνηστευθεῖσα, ἢ Ἐλισάβετ ἐν Πνεύματι, Παρθένε Θεοτόκε, τῶν Ἀγγέλων τὸ θαῦμα, καὶ δαιμόνων τὸ τραῦμα πανθαύμαστε.

Ὦδὴ ε'

Ἴνα τί μὲ ἀπόσω

Ἀπεξήρανας ρεῖθρα, τὰ τῆς ἀμαρτίας δακρύων προσχύσεις, καὶ αἱμάτων ρύσιν, πολυχρόνιον ἔστησας χάριτι, εὐλαβῶν γυναιῶν, προσελθουσῶν σοὶ διαφόρως, Ἐλισάβετ Ὅσια πανεύφημε.

Ἐπὶ πλείονας χρόνους, ἄρτου τὴν μετάληψιν ἠρνήσω ἔνδοξε, ἐγκρατείας πόνοις, τὴν ψυχὴν εὐσεβῶς ἐκκαθαίρουσα, καὶ τὴν ἀσαρκίαν τῶν Ἀσωμάτων προσκτωμένη, Ἐλισάβετ Ὅσιων τὸ καύχημα.

Ὁλοτρόπως Κυρίῳ, πᾶσαν τὴν διάνοιαν ἀναθεμένη σου, ὀφθαλμοὺς νοῶς μὲν, καὶ καρδίας αὐτῷ ἐνητένιζες, ἐν τρισὶ δὲ χρόνοις, τὸν οὐρανὸν οὐκ ἐθεάσω, ἀλλὰ γῆν ὧς ἐκ γῆς θεοδόξατε.

Θεοτοκίον

Ὑπερτέρα τῶν ἄνω, πέφυκας Δυνάμεων, Λόγον κηύσασα, τοῦ Πατρὸς Παρθένε, τὸν συνάναρχον καὶ συναἰδιον, οὗ ταις φρυκτωρίαις, ἢ θεοφόρος ἀύγασθεῖσα, τῶν παθῶν τὴν ὀμίχλην διέλυσεν.

Ὦδὴ ς'

Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ

Τὸν ἔλεον τοῦ Θεοῦ, ἀσκητικῶς ἐπισπάσασθαι, ἐπιποθοῦσα σεμνή, ἐλαίου μετάληψιν, ἐκ βρέφους ἐξέκλινας, ἰλαρυνομένη, ταις τῶν πόνων ἐπιδόσειςιν.

Ὁ βίος σου φωταυγής, ταις ἀρεταῖς κεκαλλώπισται, ἢ κοίμησις ἱερῶς, τοῖς θαύμασιν ἤστραψε, διώκουσα δαίμονας, καὶ παθῶν χεიმῶνα, θεία χάριτι σκεδάζουσα.

Τῷ κρύει καὶ παγετῷ, σαρκὸς γυμνώσει πυκτεύουσα, ἡλίου καύσιν στερρῶς, ὑπέφερες στέργουσα, Ἐλισάβετ ἔνδοξε, πρὸς τὴν ἄνω θάλψιν, τὰς ἐλπίδας ἐπερείδουσα.

Θεοτοκίον

Συνέλαβες ἐν γαστρί, τὸν Προαιώνιον ἄχραντε, καὶ τέτοκας ἐν σαρκί, τὸν φύσει ἀσώματον, καὶ γάλακτι ἔθρεψας, τὸν τροφέα πάντων, Θεομητορ ἀπειρόγαμε.

Ὁ Εἰρμός

«Ἰλάσθητί μοι Σωτήρ, πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου, καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι, πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου».

Τὸ Κοντάκιον τῆς Ἑορτῆς

Συναξάριον

Τῆ ΚΔ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τῆς Ὁσίας Ἐλισάβετ, τῆς θαυματουργοῦ.

Στίχοι

- Ἐλισάβετ, λιποῦσα γήν, Θεοῦ Λόγε,
- Καλὴ καλὸν βλέπει σὲ νύμφη νυμφίον.
- Εἰκάδι καὶ γε τετάρτη ἀπῆρε πόλονδε Ἐλισαβέτεια.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Σάββα τοῦ Στρατηλάτου.

Στίχοι

- Ἐπιξε δεινὰ πνεύματα πλάνης Σάββας,
- Ποταμόπνικτος Μάρτυς ὀφθεις Κυρίου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτυρῶν τῶν διὰ τοῦ Ἁγίου Σάββα πιστευσάντων ἐβδομήκοντα στρατιωτῶν, ξίφει τελειωθέντων.

Στίχοι

- Κάρας ἀριθμῶν τῷ ξίφει τετμημένας,
- Εὗροις πεσόντας ἄνδρας ἐπτάκις δέκα.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Πασικράτους καὶ Βαλεντίωνος.

Στίχοι

- Ὁ Πασικράτης ἤρατο τμηθεὶς κράτος,
- Βαλεντίωνος ἐκβαλῶν φόβον ξίφους.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Εὐσεβίου, Νέωνος, Λεοντίου, Λογγίνου καὶ ἐτέρων τεσσάρων.

Στίχοι

- Ἀριθμὸν ἰσάμιλλον ὀκτῶ Μαρτύρων,
- Τὸν ἰσάκις τέμνουσιν ἴσον ἰσάκις.

Ταις τῶν σῶν Ἁγίων πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὡδή ζ'
Παῖδες Ἑβραίων

Γνώμην φιλόθεον ἐκτήσω, μέτ' Ἀγγέλων γάρ Ἀγνή ἐβιοτεύσω, ἀγρυπνοῦσα θερμῶς, καὶ ψάλλουσα προθυμῶς, Εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Χεῖρα προτείνεις συμπαθείας, καὶ παρέλεις τὴν ὑγίαν τῷ λειψάνῳ, τοῖς προστρέχουσι σῶ, καὶ πίστει προσιοῦσι, μοναζουσῶν τὸ στήριγμα, Ἐλισάβητ θεοφόρε.

Θαύματα μέγιστα τελοῦσα, καὶ θεραπείαι δειχθεῖσα τοῦ Κυρίου, Ἐλισάβητ σεμνή, πρὸς τοῦτον νὺν μετέστης, σὺν τοῖς Ὁσίοις ψάλλουσα, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον

Ἴδε τὴν θλίψίν μου Παρθένε, ἣν ἐπήγαγε τὸ πλῆθος τῶν κακῶν μου, καὶ γεέννης πυρός, ἐξάρπασον βοῶντα, Εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ὡδή η'
Ἑπταπλασίως κάμινον

Οἱ τῆ σορῶ πελάζοντες, τῶν λειψάνων σου πάντοτε, πάσας τὰς αἰτήσεις, εὐσεβῶς λαμβάνουσι, Θεοῦ σε δοξάζοντος, αἰεὶ καὶ μεγαλύνοντος, τοῦ προσδεξαμένου, τοὺς σεπτοὺς σου ἀγῶνας, πρὸς ὃν βοῶς ἀπαύστως, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Τὰ τῆς καρδίας ὄμματα, φωτισθεῖσα ἐν Πνεύματι, πίστει τῷ τὴν σὴν, καταλαβόντι θείαν σορόν, τὸ βλέπειν δεδώρησαι, παρὰ Χριστοῦ πλουτήσασα, τὴν τῶν ἰαμάτων, δαψιλῆ χορηγίαν, πρὸς ὃν Ὁσία κράζεις, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Φωτοφανῆς ὥς ἥλιος, ἐπὶ γῆς ἀνατέταλκας, θείαις ἀρεταῖς, λαμπρνομένη πάνσεμνε, βολίδας δὲ πέμπουσα, τῶν Ἱερῶν θαυμάτων σου, ὧν οἱ μετασχόντες, Ἐλισάβητ βοῶσιν, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Σωματοφόρον τέτοκας, καὶ ἀγκάλαις ἐβάστασας, ἄχραντε Παρθένε, Ἰησοῦν τὸν Κύριον, τὸν πάντα βαστάζοντα, παντοδυνάμω νεύματι, ὅθεν ὥς Θεοῦ σε, ἀνυμνοῦμεν Μητέρα, βοῶντες, ἐν αἰνέσει, Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἰρμὸς

«Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε, δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν, τὸν Δημιουργόν, καὶ Λυτρωτὴν ἀνεβόα, οἱ Παῖδες εὐλογεῖτε, Ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας».

Ὡδή θ'
Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή

Ἰδέσθαι κάλλος νοητόν, τοῦ Νυμφίου καθαρῶς ἐπεπόθησας, καί, ποῦ κοιτάζεις; αὐτῷ, ποῦ δὲ ποιμαίνεις; θερμῶς ἐκραύγαζες, ἐπαναπαύσομαι ἐν σοί, καὶ σοῦ ταῖς τερπνότησι, κατατερφθήσομαι, μεγαλύνουσα τὴν σὴν ἀγαθότητα.

Ὡ θαῦμα! πῶς μετὰ ταφήν, καὶ χρονίαν ἐν μνημείῳ κατάθεσιν, ἀδιαλώβητον, τὸ σὸν ὄραται λείψανον κείμενον, χαριτωθὲν καὶ λαμπρυνθὲν, σημείοις καὶ τέρασι, καὶ ἰαμάτων κρουνοῦς, καθ' ἐκάστην τοῖς πιστοῖς παρεχόμενον!

Σύνεσιν ἔσχες ἐν ψυχῇ, καὶ ταπεινώσιν καὶ θείαν πραότητα, πίστιν ἀνόθευτον, καὶ σὺν ἐλπίδι ἀγάπην ἐνθεον, ἐν ὀλονύκτοις προσευχαῖς, Θεῷ προσεδρεύουσα, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν αὐγαῖς, Ἐλισάβητ λαμπομένην φαιδρότατα.

Θεοτοκίον

Φείσαιί μου Σῶτερ ὁ τεχθεῖς, καὶ φυλάξας τὴν τεκούσάν σε ἄφθορον, μετὰ τὴν κύησιν, ὅταν καθίσης κρίναι τὰ ἔργα μου, τὰς ἀνομίας παρορῶν, καὶ τὰς ἀμαρτίας μου, ὡς ὑπεράγαθος, ἐλεῆμον ἀγαθὲ καὶ φιλόανθρωπε.

Ὁ Εἰμὸς

«Ἐφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγκατάβασιν, ὅπως ὁ Ὑψιστος ἐκὼν, κατήλθε μέχρι καὶ σώματος, Παρθενικῆς ἀπὸ γαστρός, γενόμενος ἄνθρωπος, διὸ τὴν ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν».

Τὸ Ἐξαποστειλᾶριον τῆς Ἑορτῆς. Εἰς τὸν Στίχον Στιχηρὰ τῆς Ἑορτῆς, ἡ Α' Ὡρα καὶ Ἀπόλυσις.